

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie dnia 23 listopada 2018 roku powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Subfunduszu KI 1 w W. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego T. M. kwoty 2.032,54 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 2026,52 zł od dnia 23 listopada 2018 roku do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Roszczenie powoda wynikało z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, z której pozwany nie wywiązał się, a którą to wierzytelność powód nabył na podstawie przelewu wierzytelności.

Pozwany na rozprawie 21 marca 2019 roku oświadczył, że stracił pracę, otrzymuje dochód 317 zł miesięcznie, nie ma majątku i domaga się rozłożenia należności na raty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

T. M. zawarł z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w dniu 4 kwietnia 2016 roku umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Dowód: umowa z 4 kwietnia 2016 roku wraz z załącznikami k. 107-114.

T. M. nie wywiązał się z zobowiązania. W związku z powyższym (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wystawiła na rzecz T. M. następujące dokumenty:

-numer dokumentu: (...), kwota do zapłaty: 79.91 zł, termin wymagalności: 2016-05-24 tytułem zobowiązania: Faktura (...);

-numer dokumentu: (...), kwota do zapłaty: 37.98 zł, termin wymagalności: 2016-04-25, tytułem zobowiązania: Faktura (...);

-numer dokumentu: (...), kwota do zapłaty: 2.10 zł, termin wymagalności: 2016-06-24, tytułem zobowiązania: Faktura (...);

-numer dokumentu: (...), kwota do zapłaty: 0.68 zł, termin wymagalności: 2016-07-25 tytułem zobowiązania: nota odsetkowa (...);

-numer dokumentu: (...), kwota do zapłaty: 10.59 zł, termin wymagalności: 2017-02-24 tytułem zobowiązania: nota odsetkowa (...);

-numer dokumentu: (...), kwota do zapłaty: 9.55 zł, termin wymagalności: 2017-03-24 tytułem zobowiązania: nota odsetkowa (...); numer dokumentu: (...), kwota do zapłaty: 10.59 zł, termin wymagalności: 2017-04-24 tytułem zobowiązania: nota odsetkowa (...);

-numer dokumentu: (...) Kwota do zapłaty: 10.59 zł, termin wymagalności: 2017-06-26 tytułem zobowiązania: nota odsetkowa (...);

-numer dokumentu: (...), kwota do zapłaty: 10.24 zł, termin wymagalności: 2017-07-24 tytułem zobowiązania: nota odsetkowa (...);

-numer dokumentu: (...), kwota do zapłaty: 10.59 zł, termin wymagalności: 2017-08-24 tytułem zobowiązania: nota odsetkowa (...);

-numer dokumentu: (...), kwota do zapłaty: 10.59 zł, termin wymagalności: 2017-01-24 tytułem zobowiązania: nota odsetkowa (...);

-numer dokumentu: (...), kwota do zapłaty: 7.85 zł, termin wymagalności: 2016-12-27 tytułem zobowiązania: nota odsetkowa (...);

-numer dokumentu: (...) Kwota do zapłaty: 5.19 zł, termin wymagalności: 2016-08-24 tytułem zobowiązania: nota odsetkowa (...),

-numer dokumentu: (...), kwota do zapłaty: 0.09 zł, termin wymagalności: 2016-05-24 tytułem zobowiązania: nota odsetkowa (...);

-numer dokumentu: (...), kwota do zapłaty: 10.24 zł, termin wymagalności: 2017-05-24 tytułem zobowiązania: nota odsetkowa (...);

-numer dokumentu: (...), kwota do zapłaty: 1660.00 zł, termin wymagalności: 2016-07-25, tytułem zobowiązania: nota karna (...);

-numer dokumentu: (...), kwota do zapłaty: 35.82 zł, termin wymagalności: 2016-04-25, tytułem zobowiązania: odsetki skapitalizowane;

-numer dokumentu: (...), kwota do zapłaty: 28.67 zł, termin wymagalności: 2016-04-25 tytułem zobowiązania: odsetki ogółem.

Dowód: faktury, k.115-161.

Na podstawie umowy o przelew wierzytelności zawartej dnia 9 października 2017 roku (...) 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. nabył wierzytelność przysługującą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wobec T. M. z tytułu przedmiotowej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Następnie na skutek umowy cesji wierzytelności zawartej dnia 9 marca 2018 roku wierzytelność z tytułu w/w umowy wraz z prawem do naliczania odsetek została przez (...) 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. przeniesiona na rzecz Powoda, tj. (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Subfundusz KI 1 z siedzibą w W..

Dowód: wyciąg z rejestru funduszy, k.26-27, odpis z KRS, k.28-35v, umowa cesji z załącznikami, k. 36-103, zawiadomienie o przelewie, k.104

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Na zasadzie art. 229 k.p.c. nie wymagają również dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Zgodnie z art. 230 k.p.c. gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane.

Na mocy przepisu art. 353 § 1 Kodeksu cywilnego zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić.

Na mocy przepisu art. 483 § 1 Kodeksu cywilnego można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna).

Jak stanowi przepis art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Pozwany nie wypowiedział się w przedmiocie zasadności roszczenia. Mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy Sąd uznał fakty dotyczące zasad, wysokości zobowiązania oraz legitymacji czynnej powoda za przyznane.

Według art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenia, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. Przepis art. 320 k.p.c. obok charakteru proceduralnego ma także – mimo zamieszczenia go w kodeksie postępowania cywilnego – cechy normy materialno-prawnej. Uprawnia on bowiem sąd do modyfikacji treści łączącego strony stosunku zobowiązaniowego, dając sądowi możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawno-materialnej. Sąd rozkładając na raty należne wierzycielowi świadczenie dokonuje modyfikacji dotychczasowego stosunku cywilno-prawnego łączącego strony. Uprawnienia do rozłożenia zasądzonych świadczenia na raty przysługuje sądowi w szczególnie uzasadnionych wypadkach, a więc w sytuacjach w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzonych świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby go na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być obiektywne bądź subiektywne, w tym spowodowane działaniem samego dłużnika. (porównaj: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 kwietnia 2015r. II CSK 409/14, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 kwietnia 2014r. V CSK 302/13, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 2015r. II CSK 383/14, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 14 marca 2014r. I ACa 1239/13).

Przepis art. 320 k.p.c. określa zatem szczególną regułę wyrokowania, dotyczącą przedmiotu orzekania, dającą sądowi możliwość uwzględnienia także interesu pozwanego w zakresie czasu wykonania wyroku, a interesu powoda, przez uniknięcie bezskutecznej egzekucji. Ze swej istoty norma ta ingeruje w słuszne prawa wierzyciela odsuwając termin, od którego uprawniony może egzekwować swoje prawo w drodze przymusu (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 kwietnia 2014 roku V CSK 302/13).

Ochrona, jaką zapewnia dłużnikowi art. 320 k.p.c. wymaga jednak uwzględnienia wszystkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu podmiotu inicjującego proces. Decydując o rozłożeniu zasądzonych w wyroku świadczenia na raty należy odpowiednio wyważyć interesy obu stron. Rozłożenie zasądzonych świadczenia na raty jest racjonalne, gdy dłużnik wykaże, że dysponować będzie środkami umożliwiającymi tak zmodyfikowanego obowiązku w sposób odczuwalny ekonomicznie przez wierzyciela (porównaj: Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 31 maja 2012 roku I ACa 242/12 i wyrok Sąd Apelacyjny w Warszawie z dnia 14 maja 2014 roku I ACa 1681/13).

Rozłożenie na raty może więc mieć miejsce wtedy, gdy w sprawie ustalone zostało, że pozwany będzie w stanie realizować spłatę w ratach, że będzie dysponował środkami dla wykonania zmodyfikowanego obowiązku. Tylko to bowiem gwarantuje wykonanie wyroku bez wszczęcia i prowadzenia postępowania egzekucyjnego, a więc cel, któremu przyświeca regulacja wynikająca z art. 320 k.p.c.

W niniejszej sprawie dłużnik z uwagi na brak majątku oraz niski dochód nie byłby w stanie spłacić rat. Dochód rzędu 317 zł miesięcznie, biorąc pod uwagę koszty utrzymania, nie pozwala na spłatę należności w żadnej części. W związku z powyższym uwzględnienie wniosku pozwanego byłoby bezcelowe i doprowadziłoby do pokrzywdzenia wierzyciela.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt. 1 wyroku.

W pkt. 2. wyroku Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążania pozwanego kosztami procesu poniesionymi przez powoda. Przepis art. 102 k.p.c. nie konkretyzuje pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, pozostawiając ich kwalifikację, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy, sądowi a podstawę do jego zastosowania stanowią konkretne okoliczności danej sprawy, przekonujące o tym, że w danym przypadku obciążenie strony przegrywającej kosztami procesu na rzecz przeciwnika byłoby niesłuszne, niesprawiedliwe. Do kręgu tych okoliczności mogą należeć fakty związane z samym procesem jak i leżące poza nim, a dotyczące sytuacji życiowej, stanu majątkowego stron, które powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego.

Sąd wziął pod uwagę sytuację osobista i majątkową pozwanego, a szczególności fakt bezrobocia, bardzo niskiego dochodu w wysokości 317 zł.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że do kręgu okoliczności uzasadniających zastosowanie art. 102 k.p.c. zalicza się między innymi ciężką sytuację strony przegrywającej (orzeczenie Sądu Najwyższego z 17.11.1972 r., I PR 423/72, OSN 1973, Nr 7-8, poz. 138). Zatem, z uwagi na trudną sytuację materialną oraz okoliczności sprawy, zachowanie pozwanego, a także zasady współżycia społecznego, orzeczenie o kosztach procesu w oparciu o art. 102 k.p.c. nie doprowadzi do pokrzywdzenia powoda i zgodne będzie z zasadami słuszności.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować;
2. odpis wyroku uzasadnieniem doręczyć zgodnie z wnioskiem
3. kal. 14 dni

G., dnia 10.04.2019 r.